

Sygn. akt VII U 1526/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lutego 2017 r. w Warszawie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 12 sierpnia 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie oraz wnioski o ustalenie, iż M. M. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

UZASADNIENIE

M. M. w dniu 13 września 2016 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...). Odwołujący zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 3 ust. 3, art. 4, oraz art. 49 w związku z art. 4 pkt 1-5 i 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. W związku z powyższym ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie emerytury pomostowej oraz o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 2-12 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 października 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W ocenie organu rentowego odwołujący nie spełnił wymaganych warunków

do uzyskania przedmiotowego świadczenia, bowiem po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz nie rozwiązał stosunku pracy (k. 23 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. w dniu 15 lipca 2016 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej (k. 1 a. r., tom III).

Zgodnie z zaświadczeniem z dnia 14 lipca 2016 r. odwołujący jest zatrudniony w (...) S. A. z siedzibą w W. od dnia 25 marca 1991 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza i operatora kotłów wodnych (k. 13 a. r., tom III).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia, zaskarżoną decyzją z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...) odmówił przyznania odwołującemu prawa do emerytury pomostowej, ponieważ po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał on prac w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy podniósł, że pracodawca anulował świadectwo pracy z dnia 14 lipca 2016 r., a w przedłożonej korekcie z dnia 29 lipca 2016 r. nie potwierdza, że w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ww. ustawy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku, Oddział przyjął za udowodnione 39 lat, 1 miesiąc i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 17 lat, 8 miesięcy i 15 dni stażu pracy w warunkach szczególnych (k. 43 a. r., tom III).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach rentowych. Treść wynikająca z ww. dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania, dlatego też Sąd uznał ich treść za bezsporną. Sąd dokonując oceny całości dokumentacji zalegającej w aktach sprawy, aktach organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie najwyższy walor dowodowy posiadało zaświadczenie z dnia 14 lipca 2016 r. wystawione (...)

S. A. z siedzibą w W., gdyż jego treść miała decydujące znaczenie i przesądziła o zakresie przeprowadzonego postępowania dowodowego przed tutejszym Sądem.

W związku z tym Sąd pominął pozostały materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, gdyż wynikająca z niego treść miała na celu w głównej mierze udowodnienie okoliczności wykonywania przez odwołującego po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy

w warunkach szczególnych. Wobec ustalenia, iż ubezpieczony nadal pozostaje w stosunku pracy, udowodnienie stawianej tezy pozostawało poza sporem, gdyż nie wpływało to na uzyskanie przez ubezpieczonego prawa do przedmiotowego świadczenia. Dlatego też Sąd oddalił wnioski odwołującego dotyczące dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego oraz z zeznań świadków R. J. i E. B..

Sąd uznał zgromadzone dokumenty za wystarczające do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie wyznaczało ustalenie, czy odwołujący jest uprawniony do pobierania emerytury pomostowej na mocy obowiązujących przepisów prawa materialnego.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965) zwanej dalej „ustawą” prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat

dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Na podstawie art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W myśl art. 51 ustawy, płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. Przepis art. 12 stosuje się odpowiednio.

Sąd zważył, że przepisy dotyczące emerytur pomostowych są traktowane jako przedłużenie przepisów dotyczących wcześniejszych emerytur, ale jednocześnie ograniczają grupę ludzi uprawnionych do świadczenia. Sąd Okręgowy podkreśla, że do nabycia świadczenia potrzeba spełnić łącznie wszystkie warunki, które określa ustawa.

Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony nie spełnił naczelnej przesłanki zawartej w dyspozycji art. 4 ust. 7, ponieważ na dzień orzekania przez tutejszy Sąd, pozostawał w stosunku zatrudnienia w (...) S. A. z siedzibą w W.. Sąd zważył, że w aktach osobowych i rentowych odwołującego brak jest dokumentu świadczącego o rozwiązaniu przez niego stosunku pracy, a sam wnioskodawca nie kwestionował w toku postępowania swojego faktycznego zatrudnienia u pracodawcy. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Sądu Apelacyjnego, „przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych.” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt III AUa 252/12) Pozostawanie przez odwołującego w stosunku pracy stanowi samodzielną i negatywną przesłankę dotyczącą możliwości przyznania mu prawa do emerytury pomostowej. W związku z powyższym, Sąd nie badał kwestii spornej związanej z okresami pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych, gdyż postępowanie dowodowe okazałoby się być bezprzedmiotowym i prowadziłyby jedynie do przedłużenia postępowania.

W związku z tym, Sąd nie ustalał stanu faktycznego w oparciu o akta osobowe odwołującego oraz nie dopuszczał dowodu z zeznań świadków i z opinii biegłego sądowego. Sąd Okręgowy podkreśla, że nawet w przypadku udowodnienia przez ubezpieczonego wymaganego przez ustawę okresu pracy w warunkach szczególnych, nie uzyskałby przedmiotowego świadczenia, gdyż aktualnie świadczy pracę w (...) S. A. z siedzibą w W..

Sąd nie miał również podstaw ku temu, aby zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego w zakresie zgodnym z wnioskiem złożonym przez pełnomocnika odwołującego

w toku rozprawy. Zgodnie z linią orzecniczą Sądu Apelacyjnego, „za punkt wyjścia analizy, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury przyjąć należy założenie, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej i nie powinno się stosować do nich żadnych innych metod wykładni. Regulacja dotycząca emerytur w obniżonym wieku ma przy tym jak już wskazano charakter szczególny i wszelkie przesłanki nabycia prawa do tego świadczenia powinny być również ściśle interpretowane.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt III AUa 256/13)

Ustalenie w toku postępowania sądowego,

że odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. stanowiłoby w swojej istocie ominięcie konstrukcji zawartej w ustawie. Sąd mając na uwadze obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania cywilnego ma możliwość oddalić odwołanie lub zmienić zaskarżoną decyzję. W świetle bowiem art. 477¹⁴ § 1 i § 2 sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia. W przypadku uwzględnienia odwołania sąd zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję organu rentowego lub zaskarżone orzeczenie wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności i orzeka co do istoty sprawy. Mając na względzie jednoznaczne wskazanie przez odwołującego poparte zgromadzonymi dokumentami w sprawie, iż w dalszym ciągu pozostaje w zatrudnieniu

w ramach zawartej umowy o pracę, niemożliwym było nabycie przez niego prawa

do pobierania emerytury pomostowej. W związku z tym, Sąd nie miał możliwości zmiany zaskarżonej decyzji, gdyż wydawane orzeczenie musi odnosić się co do istoty. Istotą

w niniejszej sprawie, a zarazem przedmiotem sporu zainicjowanego wniesieniem odwołania do tutejszego Sądu, była odmowa przyznania odwołującemu prawa do emerytury pomostowej. Sąd jest ograniczony w orzekaniu zakresem wydanej decyzji, a przepisy nie dają prawa do ustalania konkretnych faktów na poczet możliwości późniejszego przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)